

- [Vijesti](#)
- [Vjera](#)
- [Obitelj](#)
- [Kultura](#)
- [Academicus](#)
- [Video](#)
- [Kolumne](#)
- [Misna čitanja](#)
- [Velike teme](#)

ŽENA 2.0

Lucija Ćorić: Marijina poslušnost možda je ono što najviše nedostaje za sreću današnjih žena

Poruka je Božića, stoga, i to da se žene ne bi trebale zadovoljavati takozvanom ravnopravnošću. One bi trebale otkrivati svoju posebnost, jer od njihovih odgovora, njihove spremnosti i otvorenosti životu ovise svjetovi. Izgleda da danas ravnopravnosti i samoostvarenju dajemo prednost pred životom, stvaramo „bolje uvjete“ života, ali ne i život, borimo se za svjetliju budućnost, ali zaboravljamo da u njoj možda neće biti nikoga.

Lucija Ćorić

Lorenzo Monaco, Public domain, via Wikimedia Commons

Što se danas još može reći o Božiću? To je daleko najomiljeniji kršćanski blagdan koji ne slave samo vjernici, nego i svi „ljudi dobre volje“, opjevan u tolikim pjesmama, povezan s mnogim tradicijama, predmet brojnih knjiga, filmova i propovijedi, a opet nekako svake godine nov. Zanimljiva je ta novost Božića i čini mi se da se tu ne smije zanemariti upravo ono uzbuđenje koje vlada i kod ljudi za koje znamo reći da im se Božić svodi samo na ono materijalno. Jer Božić zapravo i

jest proslava materijalnog, tjelesnog, opipljivog – radost zbog činjenice da je Bog došao na svijet u liku novorođenčeta. Ne znaju možda baš svi objasniti tu radost, ali je osjećaju.

Svakako, ljude treba podsjećati da je upravo to novorođenče, a ne bradati starac, u središtu Božića, ali dok je u nekim drugim vremenima bilo potrebnije naglašavati božansku komponentu Božića, danas je za evangelizaciju u zapadnom svijetu možda dovoljno već istaknuti onu ljudsku: da na Božić slavimo jednu neplaniranu trudnoću, jedan neugodan porod, jedno dijete koje se rodilo u oskudici. Slavimo roditelje koji se nisu brinuli oko „kvalitete života“, nego za Život sâm.

U eri sveopćeg planiranja, Božić nas ponovno iznenađuje. Baš kad smo mislili da se sve može riješiti virtualno i digitalno, pritiskom gumba, na daljinu, eto Boga u blizini, dolazi „analogno“, na stari način, težim putem, prisno i tjelesno. Dok mi čeznemo za ekonomskom sigurnošću i udobnošću, evanđelje nas upozorava da su samo pastiri, navikli na neudobnost, nestalnost i oskudnost bili sposobni čuti i povjerovati da je Dobri pastir odlučio podijeliti njihovu sudbinu.

Možda ne postoji „ženskiji“ blagdan od Božića. Doista, cijeli advent vrti se oko Marije: nema adventske pjesme koja je ne spominje, a liturgija joj posvećuje gotovo čitav posljednji tjedan došašća. Kao da se sva ona proročanstva koja slušamo prethodnih tjedana, sva očekivanja izraelskog naroda, svi vapaji cijelog svijeta, valjaju prema tom posljednjem tjednu. Sve te proroke, kraljeve, svećenike i starješine – muškarce – dočekuje i o njihovoj sudbini odlučuje jedna žena, jedna neobrazovana, jednostavna, sasvim obična izraelska djevojka, koja je rekla: „Da“ i tako postala najslavnija, najštovanija i najveća žena u povijesti ljudskog roda.

Poruka je Božića, stoga, i to da se žene ne bi trebale zadovoljavati takozvanom ravnopravnošću. One bi trebale otkrivati svoju posebnost, jer od njihovih odgovora, njihove spremnosti i otvorenosti životu ovise svjetovi. Izgleda da danas ravnopravnosti i samoostvarenju dajemo prednost pred životom, stvaramo „bolje uvjete“ života, ali ne i život, borimo se za svjetliju budućnost, ali zaboravljamo da u njoj možda neće biti nikoga.

Nasuprot ciljevima današnjih politika koje promiču žensku aktivnost, Marija predstavlja vrhunac pasivnosti. Njeno jedino postignuće bila je njena poslušnost. Ona je samo dopustila da joj se dogodi, da joj bude. Upravo je taj: „Neka mi bude“, možda ono što najviše nedostaje za sreću današnjih žena koje u pokušaju da usklade i kontroliraju svoje živote, da sve razumiju, da uspiju, da se nametnu, da nešto postignu, gube iz vida onu jednostavnost majke i novorođenčeta nakon poroda, u kojoj vrijeme kao da stoji, kad se zapravo još pouzdano ne zna ništa, ali se zna da je opet moguće sve, jer je na svijet došlo jedno novo ljudsko biće, jer smo opet dobili priliku da volimo.

Zato nas Božić nikad ne prestaje oduševljavati i zato je rođenje svakog djeteta mali Božić. Pa i onda kad je trudnoća bila neplanirana, kad je dijete bolesno, kad su financijski uvjeti nepovoljni, kad se čini da je svijet u takvom stanju da na njega ne treba donositi dijete. No takvom svijetu upravo je potrebno dijete, koje će svojim plačem najaviti Mlado sunce s visine, Kralja nebeskog, Kneza mira. Radujmo se, stoga, jer Dijete nam se rodilo, Sina dobismo!

**Članak je dio niza “Žena 2.0“, a objavljen je u sklopu projekta poticanja kvalitetnog novinarstva Agencije za elektroničke medije. Dozvoljeno je prenošenje sadržaja uz objavu izvora i imena Autora.*

Objavljeno: 25. prosinca 2022.

- Oznake:
- [#aktualno](#)
- [#BlaženaDjevicaMarija](#)
- [#Božić](#)
- [#LucijaĆorić](#)
- [#Žena2.0](#)

VIŠE S WEBA